

कालिन्दक n. = कालिन्द 1. सु०. 1, 29, 2. 216, 5.

कालिन्दीकर्षण (का० = यमुना + क०) m. ein Bein. Balarāma's H. 224, Sch. HALS. im ÇKDr.

कालिन्दीभिदन (का० + भे०) m. dass. AK. 1, 1, 4, 19. Vgl. LIA. I, 620.

कालिन्दीमू (का० + मू) 1) m. der Vater der Jamunā, ein Bein. des Sonnengottes H. 93, Sch. — 2) f. die Mutter der Jamunā, ein Bein. einer der Frauen des Sonnengottes TRIK. 1, 1, 100.

कालिन्दीसोदर (का० + सो०) m. der Bruder der Jamunā, ein Bein. Jama's H. 183.

कालिमन् (von 1. काल) m. Schwärze HIT. III, 20. AMAR. 88. Çiç. 4, 57.

कालिमन्या (कालिम् = कालीम्, acc. von काली, + मन्या) adj. f. sich für Kālī haltend Sch. zu P. 6, 3, 66, 67; vgl. 3, 2, 83.

कालिय (von 1. काल) m. N. pr. eines von Kṛṣṇa bezwungenen Nāga H. 221. MBH. 1, 1551. HARIV. 3133. 3640. fgg. 3933. 8392. 9093. 9157. 12821. RAĞA. 6, 49. RĀGA-TAR. 3, 114. Gīt. 1, 19. BHĀG. P. 5, 24, 29. Die Form कालीय erscheint VP. 513. 516. 149, N. 16. कालिय H. 1311, Sch. कालियदमन m. ein Bein. Kṛṣṇa's oder Viṣṇu's H. 221, Sch.

कालियक n. = कालीयक ein best. wohlriechendes gelbes Holz AK. 2, 6, 3, 27, Sch.

कालिल (von काल) adj. (तेपे) gaṇa पिच्छादि zu P. 5, 2, 100. — Vgl. कालल.

कालीक m. Ardea jaculator Buch. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. 1. कालिक 1, a.

कालीची f. Jama's Gerichtshof TRIK. 1, 1, 72. — Wohl zusammenges. aus काल der Todesgott + चञ्च.

कालीतनय m. Büffel H. 1293, v. 1. Die richtige Lesart ist कैसकालीतनय.

कालीन (von 2. काल) adj. am Ende eines comp. mit der und der Zeit in Verbindung stehend u. s. w.: शब्दविशेषा उत्सवकालीना: Ind. St. 1, 260, N. 1. उत्पत्तिकालीनघटे BHĀSHĀP. 77.

कालीपुराण (काली + पु०) n. das Purāṇa der Kālī (eine Form der Durgā), Titel eines Upapurāṇa MADHUS. in Ind. St. 1, 18.

कालीय (von 1. काल) n. schwarzes Sandelholz HĀR. 104. ÇABDAR. im ÇKDr. सु०. 2, 120, 15. 132, 20. 208, 20. 327, 4. — Vgl. auch unter कालिय.

कालीयक (wie eben) 1) eine Art Curcuma, angebl. xanthorrhiza Roxb., doch ist diese Species nur in Amboina heimisch.; masc. nach ÇABDAR., neutr. nach RĀGĀN. im ÇKDr. — n. ein best. wohlriechendes gelbes Holz (gelbes Sandelholz?) AK. 2, 6, 3, 27. H. 646. — schwarzes Sandelholz ÇABDAR. im ÇKDr. — चन्दनागुरुकाष्ठानो भारन्कालीयकस्य च MBH. 2, 1866. चन्दनागुरुमुष्यानि तथा कालीयकान्यापि 13, 7712. 7775. 1, 4949. R. 6, 96, 3. सु०. 1, 138, 5. 2, 248, 7. 474, 1. RĪT. 4, 5. 6, 12. कृचिन्दनमिश्राणि तुङ्गकालीयकान्यापि MBH. 3, 12372. R. 6, 96, 8. — 2) m. N. pr. eines Nāga (verschieden von कालिय) MBH. 1, 1555.

कालुष्य (von कलुष) n. Unreinheit, Trübe: उल्लङ्घ्यमाना कविरी तेन सन्दर्कारिणा । चोलेकेश्वरकीर्तिश्च कालुष्यं यपतुः समम् ॥ KĀTĪS. 19, 95. ein getrübbtes, — unreines Verhältniss unter Menschen: परस्परमुत्पन्नमन्युकालुष्यदूषणौ (राजमन्त्रिणौ) RĀGĀ-TAR. 3, 63.

कालूतरे und कालूतरक adj. von कलूतर gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 133. fg.

कालिञ्ज (कालि, loc. von 2. काल, + ञ्) adj. zur bestimmten Zeit geboren, — entstanden P. 6, 3, 15.

1. कालियै (von 2. कालि) n. das Sāman des Kali P. 4, 2, 8. LĪTJ. 3, 6, 18. 4, 6, 9. 7, 3. 7, 8, 2. 9, 3, 16. 18. 10, 6, 4. 7, 8, 9. 14. ÇĀNKH. ÇR. 7, 24, 1. 13, 75. Ind. St. 3, 213. Nach einem Vārtt. zu P. 4, 2, 8 auch adj. dem Kali gehörig u. s. w. कालिये heisst auch eine Unterabtheilung der खाण्डिकेय Ind. St. 1, 80, N. 2. 3, 271. कालियादीनां शाखिनाम् DHANVIN zu DRĀH. 28.

2. कालिय (von 1. काल) n. 1) Leber H. 604. an. 3, 185. MED. j. 77. — 2) Safran H. 643. — ein best. wohlriechendes gelbes Holz Vjāpi und Rāmīn. im ÇKDr. — schwarzes Sandelholz HĀR. 104. — आश्यानकालिय-कृताङ्गरागा KUMĀRAS. 7, 9. — Vgl. कालीय, कालीयक.

3. कालिय metron. von काला, m. pl. Bez. eines Geschlechts der Daitja H. an. 3, 485. MED. j. 77. MBH. 3, 8719. 12207. BHĀG. P. 5, 24, 30. कालिय इति विख्यातो गणः MBH. 3, 8769. — Vgl. कालिकेय und unter कालिय.

कालियक 1) m. angebl. Curcuma xanthorrhiza Roxb. AK. 2, 4, 3, 20. n. ein best. wohlriechendes gelbes Holz AK. 2, 6, 3, 27, Sch. — सु०. 1, 146, 3. 2, 283, 13. Vgl. कालीयक. — 2) ein best. Eingeweide (nicht Leber wie कालिय) सु०. 1, 208, 3. — 3) eine best. der Gelbsucht verwandte Krankheit सु०. 2, 469, 4. — 4) m. Hund (falsche Form für कालियक) RĀGĀN. im ÇKDr.

कालेश्वर (काल + ईश्वर) m. N. pr. eines Berges LIA. I, Anh. LV.

कालोदक (1. काल + उदक) N. pr. eines schwarzen Gewässers MBH. 13, 1746. N. pr. eines Meeres R. 4, 40, 36.

कालोदायिन् m. N. pr. eines Schülers von ÇĀkjamuni BURN. Lot. de la b. I. 126. — Die richtige Lesart ist wohl ०दायिन्; vgl. उदायिन्.

कालोप s. u. 2. कालाप.

कालोदृति (!) patron. von? PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 9 v. u.

काल्प (von कल्प) m. Curcuma Zerumbet Roxb. ÇABDAR. im ÇKDr. Auch काल्पक m. AK. 2, 4, 4, 23. — Vgl. काल्यक.

काल्पनिक (von कल्पना) adj. was nur in der Einbildung existirt, erdacht SĀH. D. 24, 1. Sch. zu KĀTJ. ÇR. 1 (S. 88, Z. 2).

काल्पमूत्र m. ein Kenner des Kalpasūtra P. 4, 2, 60, Vārtt. 3, Sch.

काल्य (von 2. काल) 1) adj. f. आ a) der Zeit entsprechend P. 5, 1, 107. sich in einer bestimmten Periode befindend gaṇa दिगादि zu P. 4, 3, 54.

काल्या प्रज्ञे belegbar (von einer Kuh) P. 3, 1, 104; daher काल्या f. eine belegbare Kuh AK. 2, 9, 70. H. 1268. काल्य am Ende eines comp. gaṇa वर्गादि zu P. 6, 2, 131. — b) angenehm, erfreulich (von einer Rede) AK. 1, 1, 5, 18, Sch. Vgl. कल्य. — 2) m. N. pr. eines Mannes v. l. im gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — 3) n. Tagesanbruch H. 139. श्रुः काल्ये R. 2, 34, 34. सु०. 2, 162, 12. प्रभाते काल्यमुत्थाय R. 1, 72, 21. VJUP. 166. Vgl. कल्य.

काल्यक m. = काल्पक (s. u. काल्प) ÇABDAR. im ÇKDr.

काल्याणक n. nom. abstr. von काल्याण gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133.

काल्याणिनेयं m. der Sohn einer trefflichen Frau P. 4, 1, 126. VOP. 7, 7.

काल्यायनं patron. von काल्य v. l. im gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.